

In memoriam **GERDA LACHAERT**

(Gerda met haar dochter Anke in "Slaapwel, mama". Meteen ook haar laatste rol.)

Afscheid nemen is des acteurs. Na iedere voorstelling afscheid nemen van het publiek, na iedere rol afscheid nemen van zijn personage. Afscheid nemen van een mede-acteur/actrice valt echter ook voor acteurs/actrices zwaar.

Gerda stond aan de wieg van onze toneelgroep. Na jaren acteren en regisseren bij de toneelgroepen van het Davidsfonds en het Wijkcomité LOBOS, was ze de drijvende kracht bij het samengaan van beide groepen in toneelgroep LUDIO.

Als voorzitter heeft ze in de beginjaren van de toneelgroep de richting helpen bepalen. Later als onder-voorzitter is ze haar stempel blijven drukken op de werking van de groep. Wanneer de ziekte haar een verderzetten van haar mandaat niet meer toeliet, is haar op de laatste algemene vergadering de titel van 'ere-voorzitter' toegekend. We hadden o zo graag op één van deze opvoeringen haar publiekelijk bedankt voor haar jaren inzet en haar een herinnering overhandigd. Het lot heeft er anders over beslist.

Menig keren heeft ze een moederfiguur neergezet. Meest recent, in november 2011, in de dialoog 'Slaapwel, mama', samen met haar dochter Anke. Voor velen van de toneelgroep is ze ooit de 'toneel-mama' geweest, en bleef ze ook na de opvoeringen 'maatje'. Maatje is niet meer, en het doet pijn.

Verder leven doe je in de herinneringen. Gerda, toneelgroep LUDIO blijft je herinneren als een gedreven actrice, een aangename regisseur, een harde werkster en een goeie vriendin.

We bieden Willem, haar echtgenoot, Anke, Bjorn en Arne, haar kinderen, en Laurent, haar vader, ons medeleven aan in het verdriet dat hen treft.